

2830 AVZLEBAK
1905 534
Lodisquez
Tillsödsbu
180-134 00
85 54 10-6

Sommarfärd till Skramstad.

Skramstad det var gården, där moster Berta och morbror John bodde. Det var ett vackert f.d. gammalt boställe för militärer och låg nära Gamleby. Dit hade morbror John vid midsommartid år 1916 hämtat sin brud från Tindered i V.Ed, där mormor Hulda och morfar Hjalmar höll bröllop i dagarna tre. På Skramstad föddes och växte upp deras barn Irene och Ingemar, som voro våra kusiner. Här tillbringade också Irma, mosters kusin sina ungdomsår, tills hon gifte sig och blev fru i Utdala.

Då sommaren stod som allra ljusast och dagarna voro som längst, åkte vi från Hockenstad tidigt en söndagsmorgon till Skramstad för att tillsammans med Tindered och morbror Johns syskonfamiljer fira en släktdag.

Färden företogs efter häst i den gula åkvagnen med Mamma och Pappa i framsätet och vi tre barn i baksätet. Vi åkte Överumsvägen genom bruket och tog strax därefter in på Fästadsvägen. Efter någon kilometer fanns ett vattningsställe där Pappa körde intill för att hästen skulle få dricka och vila en stund. Vad vackert där var! Vägen slingrade sig än åt höger, än åt vänster, Backe upp och backe ned genom skogen, där stora ormbunkar stod intill vägen. Vi åkte förbi Olofsrum, gården där den vackra, ~~gamla~~ byggnaden med fyrkantiga taket fanns. Innan Fästad passerade vi stora gruvhål i berget. Där trodde vi barn att trollen bodde. Och då kände vi små rysningar. Vad långt bort i världen man tyckte man var. När vi kom till kurvorna i närheten av Stramstads göl, visste vi, att det inte var så långt kvar av färdvägen. Så roligt det var att köra upp på gårdsplanen framför Skramstad stora, gula man-gårdsbyggnad! Allt var i så stort format även inomhus. Den stora hallen, där moster Berta och morbror John stod och tog emot oss. Och alla rummen, där blommande krukväxter prunkade i fönstren. Gammaldags kök med stort skafferi, som man kunde gå in i, där det alltid fanns god mat och fyllda kakburkar. När man tänker på köket, kommer man också ihåg de dukiga och trevliga jungfruarna, som haft plats i Skramstad. Karin, Britta och Kerstin är dem man kommer ihåg mest. Vinden uppe på var också stor, och där

det alltid slog emot en doften av äpplen. Överallt bar textilier vittne om moster Bertas intresse och kunnighet vid vävstolen. Det mesta i den vägen var hemvävt. Och nästan jämt stod en vävstol uppsatt inomhus eller ute i bon.

I Skramstad träffade vi morbror Johns rara och glada systrar, tant Ingeberg i Utrike och tant Karin i Löckerum. Och medan hon ännu var i livet tant Gottfrida i Hässelstad. På somrarna brukade även Regnaborna ha sitt högkvarter i Skramstad. Det var morbror Göte, som var hemma på skollov i hembygden jämte sin familj. Morbror Göte hjälpte till med höskörden och moster Anna-Lisa var nog ingen dålig hjälp i ett stort lantushåll. Så gjorde dom därifrån cykelfärder och hälsade på släkten runtom.

Från denna sommarsöndag kommer jag ihåg att vi tillbringade eftermiddagen i trädgården, som var moster Bertas Skötebarn, och där det fanns trädgårds-sängar och rabatter med alla de slag av blommor. Kaffet drack vi vid gaveln, som vette åt landsväg och järnväg. Bina surrade i de höga lindarna, höet var nyslaget i söderslutningen och våra pappor, som voro unga och levnadsglada lekte med oss barn, som fick rulla oss i höet. Mammorna sysslade med servering och på den tiden talade fruarna mest om jungfrur och vävnotor, när de träffades.....

Så står det minnet kvar.....sommar, sol, blondoft och nyslaget hö. Stor och glad släkt. Till sist företogs hemresan i den ljusa sommarkvällen, som hann gå över i natt, innan vi kom hem. Vi barn sutto trötta och insvepta i filter, som voro hopfästa med en hårnål där fram.

Nu efteråt upplever man minnet av en sådan dag, fylld av roliga upplevelser som en dröm, något mellan saga och verklighet i barndomslandet.